

5. Волощук О. Т. Відповідальність РФ за агресію та інші міжнародні злочини проти України в контексті проблеми виконання рішень міжнародних судів. *Juris Europensis Scientia*. 2022. Вип. 2. С. 126–130.
6. Шкурюпацький О. І., Кокорева Д. В. Відповідальність російської федерації за воєнні злочини, скоєні на території України. *Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави* : тези доп. XI Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 9 груд. 2022 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ, Наук. парк «Наука та безпека». Вінниця, 2022. С. 87–90.

Ключові слова: відповідальність в міжнародному праві, міжнародно-правова відповідальність, правонаступництво щодо міжнародно-правової відповідальності, правонаступництво щодо договорів.

Key words: responsibility in international law, international legal responsibility, legal succession in relation to international legal responsibility, legal succession in relation to contracts.

ДРОНОВ ВЛАДИСЛАВ ЮРІЙОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри міжнародного та європейського права,
кандидат юридичних наук*

ЕКОЛОГІЧНА ІНФОРМАЦІЯ ЯК ВИД ІНФОРМАЦІЇ У НАЦІОНАЛЬНОМУ ТА МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ: ПРАВО НА ДОСТУП

Класифікація інформації є важливою з точки зору різного режиму доступу до того чи іншого виду. Крім того, інформація, що відноситься до різних видів, може мати різне значення для міжнародної та національної безпеки, реалізації та захисту прав людини. При чому від виду інформації залежить й те, реалізація якого права найбільше з ним пов'язана.

Для того, щоб знайти перелік видів інформації, вершу чергу звернемось до Закону України «Про інформацію». В ньому, зокрема, перелічені такі види інформації: інформація про фізичну особу; інформація довідково-енциклопедичного характеру; інформація про стан довкілля (екологічна інформація); інформація про товар (роботу, послугу); податкова інформація; науково-технічна інформація; правова інформація; статистична інформація; соціологічна інформація; критична технологічна інформація [1]. Стаття 13 цього Закону встановлює, які відомості та/або дані відносяться до інформації про стан довкілля. Важливо, що інформація про стан довкілля не може бути віднесена до інформації з обмеженим доступом. Безумовно, в цій нормі є винятки, пов'язані з національною безпекою (Закон про інформацію).

Доступ до інформації про стан навколишнього природного середовища має для України особливе значення, що пов'язано з аварією на Чорнобильській атомній електростанції.

Право вільного доступу до інформації про стан довкілля гарантоване Конституцією України [2]. Зазначимо, що Основний закон також забороняє робити цю інформацію секретною.

Зміст інформації про стан навколишнього природного середовища (екологічної інформації) встановлено й Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» [3]. Ціла низка норм цього закону присвячена прямо або опосередковано доступу до інформації про стан довкілля, зокрема, встановлюючи принцип гласності та саме право на вільний доступ до відповідної інформації.

Відкритість і доступність інформації, пов'язаної з використанням ядерної енергії є одним з основних принципів державної політики у сфері використання ядерної енергії та радіаційного захисту [4].

Удосконалення доступу до інформації розглядається як спосіб підвищення якості рішень в Конвенції про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля (Орхуській конвенції) [5].

В національному законодавстві норми, що встановлюють поняття екологічної інформації та відносини, що з нею пов'язані, як в Конституції України та законі «Про інформацію», так і в спеціальному законодавстві.

Доступ до екологічної інформації є гарантією реалізації не тільки суто екологічних прав, але й права на участь в управлінні публічними справами.

Неможливість обмеження доступу до екологічної інформації має одразу декілька позитивних результатів. По-перше, й це є основною причиною, неможна приховати інформацію про загрози, можливі ризики, а отже, людина має можливість вжити заходів для забезпечення своєї безпеки, наприклад, евакуюватись, не лишати приміщення, не вживати неочищену воду, продукти харчування, тощо. По-друге, особа може вимагати вжиття державою відповідних заходів. По-третє, що на нашу думку, також є дуже важливим, у посадовців стає менше можливостей приховати іншу інформацію, що може бути, зокрема, пов'язана з корупційною чи іншою протиправною діяльністю.

Список використаних джерел:

1. Про інформацію : Закон України від 2 жовт. 1992 р. Станом на 01.01.2023 р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2657-12> (дата звернення: 02.05.2023).
2. Конституція України : Закон від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. *Верховна Рада України*. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 02.05.2023).
3. Про охорону навколишнього природного середовища : Закон України від 25.06.1991 № 1264-XII : станом на 1 січ. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1264-12#Text> (дата звернення: 01.05.2023).
4. Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку : Закон України від 08.02.1995 р. № 39/95-ВР : станом на 31 берез. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/39/95-вр#Text> (дата звернення: 05.05.2023).

5. Конвенція про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля (Орхуська конвенція) : Конвенція Організації Об'єднаних Націй від 25 червня 1998 р. : станом на 27 трав. 2005 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_015#Text (дата звернення: 05.05.2023).

Ключові слова: інформація, види інформації, екологічна інформація, право на доступ до інформації, участь в управлінні державними справами, права людини.

Key words: information, types of information, environmental information, right of access to information, human rights.

ZHEBROVSKA KRYSTYNA

*National University "Odesa Law Academy",
Associate Professor of the Department of International and European Law,
Candidate of Legal Sciences (PhD)*

RIABOSHAPCHENKO ANASTASIIA

*National University "Odesa Law Academy",
Associate Professor of the Department of International and European Law,
Candidate of Legal Sciences (PhD)*

UNIVERSAL SYSTEM OF INTERNATIONAL PROTECTION OF HUMAN RIGHTS: GENERAL PRINCIPLES

The standards and principles proclaimed in the Universal Declaration of Human Rights and enshrined in universal international treaties governing the observance of human rights and fundamental freedoms are reflected in regional legal systems and in the legislation of states. The promotion and protection of human rights is one of the most important activities of the United Nations. It derives from its Charter the duty of all States to respect human rights and fundamental freedoms for all without distinction of any kind based on race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status. It is within the framework of the UN that a universal system of international protection of human rights and control over the implementation by states of their obligations in this area has developed. Human rights as a concept have come a long and difficult path of development. The universality of human rights was officially proclaimed at the political level only in 1993 at the World Conference in Vienna.

Disputes and disagreements regarding the recognition of individual rights as human rights or the interpretation of already recognized norms do not stop, the search for a balance between freedom and responsibility, the realization of the rights of the individual and respect for the legitimate interests of other people and society continues. Most of the fundamental human rights standards are truly universal and recognized throughout the